

OPINION

'นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ'ทำ ไทยเสียโอกาส

ศก.3แสนล้านบาทเสนอรัฐ ยกเครื่องเรือนจำเน้นฟื้นฟู-ดูแล

วันที่ 18 กรกฎาคม 2569 - 15:00 น.

ม.ธรรมศาสตร์ จัดเสวนาตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ชี้ ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะ “สังคมเหลื่อมล้ำ – ความไม่รู้กฎหมาย – ระบบการดูแลที่ไม่มีประสิทธิภาพ” เผย 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐเปลี่ยนนโยบายจากควบคุมเป็นฟื้นฟู มาตรการดูแลกลุ่มเปราะบางเฉพาะบุคคล พร้อมเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน สร้างระบบติดตามหลังพ้นโทษ

เมื่อวันที่ 17 ก.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพิงฝา หน้าพิงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก !? เมื่อ ‘คุก’ ไกลตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้น้อยกว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าวว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาได้แก่ 1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแลและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต

2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม 3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ 4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษ ช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของกฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้ โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกันของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้ อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่รู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้มีปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลาชนนาริน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามีความสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องราวร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร.อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของวัณโรค ที่ไทยยังทำได้ไม่ดี ค่อยดีนัก ซึ่งวัณโรคส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

ผศ.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิชาชีพเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลผลิตให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

#OPINION

ข่าวล่าสุด

ECON & BIZ
จับเปลี่ยนเครื่องที่ญี่ปุ่น'ศุภจี'โปรสินค้า ซูอาหาร-ผลไม้พรีเมียม'เจาะตลาดญี่ปุ่น
วันที่ 19 กรกฎาคม 2569 - 18:38 น.

POLITICS
แจ้งรัฐฯผ่อนผันแรงงาน3สัญชาติถึงปี70 'เมียนมา-ลาว-เวียดนาม'ลดขาดแคลน
วันที่ 19 กรกฎาคม 2569 - 18:19 น.

POLITICS
กวาดล้างร้านกัญชาผิดกฎหมายในภูเก็ต พบ533ร้านไม่ต่อใบอนุญาต12ร้านถูกพัก
วันที่ 19 กรกฎาคม 2569 - 18:07 น.

IN NEWS
นายกฯเยี่ยม4บ๊องเทศจีนพร้อมเท7หมื่นล. ขยายลงทุนในไทยแนะเร่งพัฒนาทักษะคน
วันที่ 19 กรกฎาคม 2569 - 17:19 น.

มติชน
กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/-

วันที่: อาทิตย์ 19 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 49

ฉบับที่: 17661

หน้า: 13(บนขวา)

Col.Inch: 32.13 Ad Value: 38,556

PRValue (x3): 115,668

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: อจ.มธ.แนะ'รวมกระทรวง' วัฒนธรรม-ท่องเที่ยว-กีฬา

อจ.มธ.แนะ'รวมกระทรวง' วัฒนธรรม-ท่องเที่ยว-กีฬา

เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม ผศ.ดร.ชาย ไซยชิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 14 ก.ค.2569 คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบควบรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และแยกกระทรวงกีฬาออกมาโดยเฉพาะ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการระดับกระทรวงขนานใหญ่ การตัดสินใจควรวางอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะชี้ให้เห็นปัญหาการบริหารของโครงสร้างส่วนราชการเดิม และประโยชน์จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เพียงให้เหตุผลเชิงหลักการเท่านั้น เพราะจะทำให้กระทรวงหนึ่งมีขอบเขตอำนาจดูแลงานการบริหารงบประมาณและกำลังคนกว้างขึ้น และอีกกระทรวงหนึ่งเล็กลง แต่จะทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจด้านเดียวโดยเฉพาะ โฆษกรัฐบาลชี้แจงว่าการปรับปรุงดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดความซ้ำซ้อน และเกิดความคุ้มค่า แม้รัฐบาลจะบอกว่าการปรับปรุงครั้งนี้ไม่เพิ่มจำนวนตำแหน่ง อัตรา กำลัง และงบประมาณในภาพรวมก็ตาม แต่อนาคตไม่มีอะไรรับประกันว่าจะไม่เพิ่มหน่วยงาน โดยเฉพาะเมื่อกระทรวงกีฬากลายเป็นกระทรวงที่มีส่วนราชการระดับกรมเหลือเพียง 3 หน่วยงาน แต่รัฐบาลต้องการให้เป็นส่วนราชการระดับกระทรวง รับผิดชอบภารกิจเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมกีฬาโดยตรง

ผศ.ดร.ชายกล่าวว่า รัฐบาลควรรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว พร้อมกับแยกกระทรวงกีฬา ไม่มีการชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานภายใต้โครงสร้างของกระทรวงเดิมติดปัญหาเชิงโครงสร้างส่วนไหน ควรอธิบายให้ได้ว่าเป็นอุปสรรคทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติยังไม่บรรลุเป้าหมายอย่างไร

หากจะลดความซ้ำซ้อน ก็ต้องแยกทุกอย่างออกจากกันทั้งหมด แยกด้านกีฬาออกเป็นเอกเทศ ในแง่การบูรณาการงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน รัฐบาลมีเครื่องมืออย่างแผนงานบูรณาการ มิงงบประมาณแบบบูรณาการกำหนดไว้ใน พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ.2561 มีทั้งระบบตัวชี้วัด และกำหนดความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างหลายกระทรวง การแยกตั้งกระทรวงกีฬา รัฐบาลให้เหตุผลว่าเป็นภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ ควรมีหน่วยงานระดับกระทรวงรับผิดชอบโดยตรง คำถามคือที่ผ่านมาไม่ใช่ไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนนโยบายด้านกีฬา มีหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานอื่นๆ ทำงานอยู่แล้ว ถ้าปัญหาไม่ได้อยู่ที่เรื่องไม่มีเจ้าภาพ การแยกภารกิจด้านกีฬาออกมาตั้งเป็นกระทรวงเดี่ยวๆ น่าจะตอบโจทย์นักการเมือง จะมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ มากกว่าปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติของส่วนราชการใช้หรือไม่

ผศ.ดร.ชายกล่าวว่า ถ้ารัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานจริง เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกันเป็น กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และกีฬา จะทำให้ส่วนราชการระดับกระทรวงลดจำนวนลง เป็นผลดีกับประเทศระยะยาว เพิ่มความคุ้มค่าของงบประมาณแผ่นดิน เป็นไปตามหลักการจำกัดบทบาทภาครัฐลงด้วย ให้รัฐเปลี่ยนหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแล วางระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์แทน อาจตั้งหน่วยงานลักษณะองค์การมหาชน มีความยืดหยุ่น และเฉพาะเจาะจง ตลอดจนความเชี่ยวชาญมากกว่า มาทำหน้าที่แทน หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ถ้ายโอนงานลงไปยังท้องถิ่นมากขึ้น ทั้งด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และกีฬา และนำเงินลงไปอุดหนุน เพราะกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachat Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,650

Section: การตลาด/สังคม

วันที่: จันทร์ 20 - พุธ 22 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 49 ฉบับที่: 5898 หน้า: 14(ซ้าย)

Col.Inch: 47.47 Ad Value: 78,325.50 PRValue (x3): 234,976.50

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: ร.พ.ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เปิดอาคารเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

ร.พ.ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เปิดอาคารเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิด “อาคารเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ ศูนย์ธรรมศาสตร์ธรรมรักษ์” เพื่อยกระดับการดูแลสุขภาพผู้สูงวัยแบบครบวงจรรองรับการเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super-Aged Society) ของประเทศไทย มุ่งพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุที่ครอบคลุมตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาโรคเรื้อรัง การฟื้นฟูสมรรถภาพ การดูแลระยะยาว ตลอดจนการดูแลแบบประคับประคอง มีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกช่วงของชีวิต ทั้งยังเป็นศูนย์การเรียนรู้ศึกษาวิจัย นวัตกรรมสุขภาพสำหรับบุคลากรสาธารณสุขและประชาชน รวมถึงผลิตผู้ดูแลผู้สูงอายุที่ได้มาตรฐาน โดยมี ศ.ดร.ยศชนัน วงศ์สวัสดิ์ รองนายกรัฐมนตรี และ รว.กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พร้อมด้วย ศ.ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศ.ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล อธิการบดี ม.ธรรมศาสตร์ นพ.เจเด็ด ธรรมธัชอารี เลขาธิการ สป.สช. คณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรทางการแพทย์ และ รศ.นพ.ฉัตรชัย มิ่งมาลัยรักษ์ ผู้อำนวยการศูนย์ธรรมศาสตร์ธรรมรักษ์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติ ร่วมพิธี

‘นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ’ ทำไทยเสียโอกาสด้านเศรษฐกิจ กว่า 3 แสนล้าน นักวิชาการเสนอรัฐ ยกเครื่องเรือนจำ เน้นฟื้นฟู-ดูแล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดเสวนาในหัวข้อ “หลังพิงฝา หน้าพิงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก !? เมื่อ ‘คุก’ ไกลตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกันมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ภายในงาน มีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้

และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้
ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะ
บาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าว เวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจาก
ความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้น้อยจาก
โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการ
ที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่ง
เหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการ
ใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่ง
สุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้อง
เข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือน
จำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

ทั้งนี้ พบว่าภายใน 3 ปีหลังพ่นโทษ มีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิด
ซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือ
ฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World
justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนน
ที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และ
จากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้
รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการและทางออกของปัญหาดังกล่าวว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแล และฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต
2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม
3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ
4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความไม่รู้กฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุด ประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำความผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้ อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้มีปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาดูด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจาก

ระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลายนนาวิน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามียุทธศาสตร์สำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียน นักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

ฉะนั้น ควรผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของโรค ที่ไทยยังทำได้ไม่ค่อยดีนัก ซึ่งโรคส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมามีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิชาชีพเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลผลิตให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้

เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้นท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

รูปภาพ

เ็นปีที คอนเนค

สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

18 ก.ค. 69 ผู้เข้าชม 93

แชร์ข่าว

287,363

จำนวนข่าว

28

วิดีโอทั้งหมด

38,399,464

จำนวนคนอ่าน

แท็กที่กำลังได้รับความนิยม

1.ความนิยม

#เล่าเรื่องเมืองตรัง

6,458 ยอดชม

2.ความนิยม

##ปัตตานีOnePlan

2,653 ยอดชม

3.ความนิยม

##prdtani

1,800 ยอดชม

4.ความนิยม

#การบริหารจัดการน้ำ

1,699 ยอดชม

หน้าแรก > News

News 18 ก.ค. 2026 เวลา 13:12 น.

ชง'รัฐ' ยกเครื่องเรือนจำ 'นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำ'
เสียโอกาส ศก.กว่า 3 แสนล้าน

By กรุงเทพธุรกิจ

ม.ธรรมศาสตร์ ตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ล้นคุก 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐ ควบคุมเป็นพื้นที่

เมื่อวันที่ 17 ก.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพังผา หน้าพิงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก ? เมื่อ ‘คุก’ โกถ์กว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของ **กรมราชทัณฑ์ ปี 2568** โดยระบุว่า ประเทศไทยมีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจาก**ความเหลื่อมล้ำ**ในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือน้อยรายได้น้อยจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าถึงถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลงหรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ ผู้ติดอาชญากรรม ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรม

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมี **ผู้ต้องขัง** ถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ **World justice index** ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

'ศูนย์แพทย์ไทย' ร่วมอาชญากรรมข้ามชาติ
'อุบญญ' ศาลตัดสินโทษคุกตลอดชีวิต

🕒 10 ก.ค. 2569 | 18:04

ศาลฎีกาตัดสินคดี 'อติศ
ปรน.ยุบ ร็อก-มัล' อีก 7 ปี ข้างหน้า...

🕒 09 ก.ค. 2569 | 17:00

สองคดี แก่นบำ เผลอ-แดง' อาณัติสภไทย
กรม ศักดิ์คุณ-ศักดิ์ 112

🕒 05 ก.ค. 2569 | 8:35

รศ. ศุภวิทย์ แก้วละอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของ
ปัญหาหลังกล่าวหาว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการ
ในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาได้แก่

- 1.) การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถาบัน และคุมขังไปสู่การดูแล และฟื้นฟูที่มี
ประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมี
มาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็น
คนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต
- 2.) เรือนจำควรเฝ้าระวังการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และ
ต้องการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช้การใช
มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม
- 3.) เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้
คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น
- และ 4.) รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน - 1
ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.ธนากรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความไม่รู้จักกฎหมายที่อาจ
ทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสิน
การกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่
การทำผิดหลายอย่างไม่รู้ตัว เช่น การวิวาห์แบบด้วยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องขังฐานหมิ่น
ประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่รู้ว่าของ
ข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่
มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษาทนายที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรม
ให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นโอกาสดีที่แก้ปัญหาดังแต่ต้นทาง เพราะ มธ.
เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อย
ลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้จะช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้ปัญหาที่แท้จริง กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาด้วยการออกกฎหมายเพิ่มแหล่งโหลยจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์ พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอัยการเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร. อังกรญา ขลาชนาวิน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มร. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่า มีบทบาทสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กับกลุ่มต่างๆ ในเรือนจำ ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ที่ไม่ซ้ำซ้อนซ้ำซ้อนซ้ำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากถึง 3 แสนคน ขณะที่**นักสังคมสงเคราะห์**มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้ นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องราวร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร. อังกรญา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอต่อการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ดร.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มร. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องนำยิบติที่ธรรมชาติได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก ซึ่งส่วนสำคัญส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

ดร.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าผ่านหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมา มีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องมีภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิสาหกิจเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็น**ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ**ด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐบาลต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

กรุงเทพฯ

สื่อเศรษฐกิจ ที่อยู่กับการเปลี่ยนแปลงของประเทศอย่างยาวนาน
ถ่ายทอดข้อมูลที่สำคัญอย่างรอบด้าน เพื่อให้ผู้บริหาร นักลงทุน ผู้ประกอบการ
ตัดสินใจบนพื้นฐานของ "ข้อเท็จจริง" และ "โอกาส"

เว็บจำ ความเคลื่อนไหว ภาษี เศรษฐกิจ ผู้ร่วม นักวิจัย นวัตกรรม
บทความ

ติดต่อกรุงเทพธุรกิจ

ติดต่อกองบรรณาธิการ
ktwebeditor@nationgroup.com

ติดต่อโฆษณา
- อีเมล โฆษณา
02-338-3361
Mobile : 067-519-1379
sales_sas@nationgroup.com
- อีเมล ภาครัฐ
065-255-6753
02-338-3325
sichol_paw@nationgroup.com
- เลขหมาย บัญชี
061-934-2837
challengpot@nationgroup.com

สมัครสมาชิก ติดต่อเบอร์ 02-338-3000

ติดต่อ Media Partners
- เมธิกา เมธาพิทักษ์
02-338-3108
metika_me@nationgroup.com

หมวดหมู่ข่าว

Economics Finance Business
Tech Sustainability Auto
World Health&Wellness Politics
Lifestyle News Opinion
Event นโยบายการเงิน
ส่วนตัว

นิยาย by KoweBook

เราเป็นพันธมิตร
กับหนังสือชั้นนำของไทย

พาร์ทเนอร์

The Nation Nation Group คน ชาติ รัก
กรุงเทพธุรกิจ Nation Spring News
TheNationOnline Thawe ฐานเศรษฐกิจ

จันทร์, 20 กรกฎาคม 2569

Search

facebook.com/thaipost)

สภาพอากาศวันนี้

THAILAND

34.9°C/24.9°C

s://twitter.com/thaipost)

annel/UCDSxrK6OhOK-

agram.com/thaipost_ig/)

.tiktok.com/@thaiposttk)

LINE : @THAIPOST

(https://lin.ee/ukteb32)

การเมือง (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/POLITICS/)

เปลว สีเงิน
(HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B8%A5%E0%B8%A7-%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B8%B4%E0%B8%99/)

คอลัมน์สัตว์ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/COLUMNIST/)

เศรษฐกิจ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ECONOMY/)

ต่างประเทศ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ABROAD/)

บันเทิง (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/ENTERTAINMENT/)

หนังสือพิมพ์ (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/NEWS-PAPER/)

ไทยโพสต์ ทีวี (HTTPS://WWW.THAIPOST.NET/THAIPOST-TV/)

(เปลว สีเงิน
กรัณป์ 'ส้ม' สหรัฐฯ
h(https://www.thaipost.net/columnis...
+
(ผักกาดหอม
เรียบร้อยโรงเรือนไทย
h(https://www.thaipost.net/columnis...
+
(วิสัยทัศน์บันเทิง
ออกจากทะเล...ถิ่นของแพง?
h(https://www.thaipost.net/columnis...
+
(คั่นปากอยากเล่า
นายกสมาคมรถโบราณ
h(https://www.thaipost.net/columnis...
+

นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำ จุดเศรษฐกิจเสียโอกาส 3 แสนล้าน จีรัยยกเครื่องเรือนจำ

18 กรกฎาคม 2569 เวลา 11:02 น. (https://www.thaipost.net/general-news/1034527/)

ม.ธรรมศาสตร์ จัดเสวนาตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ชี้ ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะ “สังคมเหลื่อมล้ำ-ความไม่รู้กฎหมาย-ระบบการดูแลที่ไม่มีประสิทธิภาพ” เผย 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำให้ไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐเปลี่ยนนโยบายจากควบคุมเป็นฟื้นฟู ชุมมาตรการดูแลกลุ่มเปราะบางเฉพาะบุคคล พร้อมเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน สร้างระบบติดตามหลังพ้นโทษ

เมื่อวันที่ 17 ก.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพิงฝา หน้าพิงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก!? เมื่อ ‘คุก’ โกลัต์ตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้ น้อยจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

te=colorbox&utm_source=thai-post&utm_medium=referral&utm_content=thumbs-mid-article-a:Mid Article Thumbnails 2:abp-mode)
:e=colorbox&utm_source=thai-post&utm_medium=referral&utm_content=thumbs-mid-article-a:Mid Article Thumbnails 2:abp-mode)
(https://www.ic.com/th/trade-crypto)

เปรียบเทียบสเปด: ระหว่าง Bitcoin และ Ethereum CFDs

IC

อ่านเพิ่มเติม

(https://www.ic.com/th/trade-crypto)

(https://ic.com/lp/th/trade-gold)

นี่อาจเป็นโอกาสทองที่ดีที่สุดในรอบ 5 ปีสำหรับการเทรดทองคำ

IC

อ่านเพิ่มเติม

(https://ic.com/lp/th/trade-gold)

นอกจากนี้ เวกีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าว ว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาได้แก่ 1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ยกขัง และคุมขังไปสู่การดูแล และฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต

2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม 3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ 4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำหรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความไม่รู้กฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่รู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

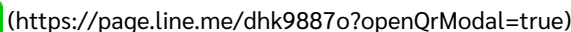
อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้ มีปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากกระบวนการเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลาชนานาวิน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามามีบทบาทสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆ ในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร.อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้มีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมียอดค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วย

(/#facebook) (/#twitter) (/#copy_link) (/#line)
(https://www.addtoany.com/share#url=https%3A%2F%2Fwww.thaipos
%E0%B8%97%E0%B8%B3%E0%B8%9C%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0

[illegible]

เรือนจำ (<https://www.thaipost.net/tag/%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b7%e0%b8%ad%e0%b8%99%e0%b8%88%e0%b8%b3/>)

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

(<https://www.thaipost.net/news-update/1031891/>)

SootinClaimon.Com

ศาสตราจารย์ดร.ดิ้นปุย2 [SartKasetDinPui2] : รวบรวม ข้อมูล เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เกษตร ดิน น้ำ ปุ๋ย

นักวิชาการ มธ.ตั้งคำถาม ผลสัมฤทธิ์-ประสิทธิภาพ-ความคุ้มค่า หลังรัฐเดินหน้า แยกห้องเที่ยว จากกีฬา

Posted on July 18, 2026

<https://www.naewna.com/politic/977996>

นักวิชาการ มธ.ตั้งคำถาม ผลสัมฤทธิ์-ประสิทธิภาพ-ความคุ้มค่า หลังรัฐเดินหน้า แยกห้องเที่ยว จากกีฬา

วันศุกร์ ที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2569, 17:09 น.

“นักวิชาการธรรมศาสตร์”ชี้ ยุบรวม”กระทรวงวัฒนธรรม-ท่องเที่ยว” แยก”กระทรวงกีฬา” เป็นการปรับโครงสร้างส่วนราชการขนาดใหญ่ แต่อาจไม่ช่วยให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลง ระบุรัฐบาลต้องตอบให้ชัด ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ภารกิจรัฐ-เพิ่มประสิทธิภาพ-ความคุ้มค่าในการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างไร พร้อมตั้งคำถาม เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกัน ช่วยลดจำนวนกระทรวง ส่งผลดีประเทศระยะยาว

17 กรกฎาคม 2569 ผศ.ดร.ชาย ไชยชิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า การที่รัฐบาลกำลังเดินหน้าควมรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และแยกกระทรวงกีฬาออกมาโดยเฉพาะ ซึ่งเมื่อวันที่ 14 ก.ค.2569 คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพิ่งมีมติเห็นชอบไปนั้น ถือเป็นการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการระดับกระทรวงขนาดใหญ่ การตัดสินใจจึงควรวางอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะการชี้ให้เห็นปัญหาทางการบริหารของโครงสร้างส่วนราชการเดิม และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เพียงการให้เหตุผลในเชิงหลักการเท่านั้น เพราะจะทำให้กระทรวงหนึ่งมีขอบเขตของอำนาจที่จะดูแลงาน การบริหารงบประมาณ และกำลังคนกว้างขึ้น และอีกกระทรวงหนึ่งเล็กลงแต่ก็จะทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจด้านเดียวโดยเฉพาะ

ทั้งนี้ จากที่โฆษกรัฐบาลชี้แจงว่า การปรับปรุงดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเกิดความคุ้มค่าในการดำเนินการกิจของรัฐ ซึ่งแม้ทางรัฐบาลจะบอกว่าการปรับปรุงครั้งนี้ไม่มีการเพิ่มจำนวนตำแหน่ง อัตราค่าจ้าง และงบประมาณในภาพรวมก็ตาม แต่ในอนาคตไม่มีอะไรประกันว่าจะไม่มีการเพิ่มหน่วยงาน โดยเฉพาะเมื่อกระทรวงกีฬากลายเป็นกระทรวงที่มีส่วนราชการระดับกรมเหลือเพียง 3 หน่วยงาน แต่รัฐบาลต้องการให้เป็นส่วนราชการระดับกระทรวงที่รับผิดชอบภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมกีฬาโดยตรง

ฉะนั้น วันข้างหน้าก็ต้องมีการเสนอดังหน่วยงานใหม่ หรือเพิ่มงานใหม่เข้ามา เมื่อนั้นก็ต้องเพิ่มบุคลากรตามมา ซึ่งสุดท้ายจะกลายเป็นส่วนทางกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลง ยุบเลิกภารกิจที่ไม่จำเป็น และถ่ายโอนภารกิจให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ และควบคุมภาระทางงบประมาณจากระบบราชการที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

“ถึงไม่เพิ่มวันนี้ แต่วันหน้าอาจมีการเสนอ พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ เพื่อยุบระดับงานบางอย่าง นำมารวมกับอีกงานหนึ่ง แล้วตั้งเป็นกรมขึ้นมา เมื่อเป็นส่วนราชการระดับกรม มันก็คืออาจอีกแห่งหนึ่ง ที่พูดแบบนี้ เพราะถ้าย้อนกลับไปได้ พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กว่า 10 ฉบับ ตั้งแต่ประมาณปี 2550 เป็นต้นมา จะเห็นว่าเดิมไปด้วยการทำแบบนี้ หรือต่อให้ไม่เพิ่มอัตราค่าจ้างข้าราชการ ก็สามารถเพิ่มบุคลากรประเภทอื่นที่เป็นลูกจ้างของภาครัฐ หรือเอาเงินไปจัดซื้อจัดจ้างให้เอกชนทำงานแทนจำนวนมากได้” ผศ.ดร.ชาย กล่าว

ผศ.ดร.ชาย กล่าวว่า ที่สำคัญสิ่งที่รัฐบาลเปิดเผยเกี่ยวกับเหตุผลของการควมรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว พร้อมกับแยกกระทรวงกีฬา ดูจะเป็นเหตุผลความจำเป็นทางการเมืองมากกว่าความจำเป็นในการบริหาร กล่าวคือ ไม่มีการชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานภายใต้โครงสร้างของกระทรวงเดิมติดปัญหาเชิงโครงสร้างส่วนไหน และถ้าที่ผ่าน

มาผลงานของรัฐบาลในนโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศยังไม่พอใจ ก็ควรอธิบายให้ได้ว่าการจัดโครงสร้างส่วนราชการที่เป็นอยู่เดิมเป็นอุปสรรคทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติยังไม่บรรลุเป้าหมายอย่างไร

นักวิชาการธรรมศาสตร์ กล่าวต่อไปว่า เพราะเรื่องการบริหารกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เหตุผลหลักที่รัฐบาลสื่อสาร คือการทำให้การบริหารจัดการมีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบูรณาการ ซึ่งดูจะขัดแย้งในตัวเอง เพราะถ้าจะให้เป็นเอกภาพก็ต้องรวมภารกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบูรณาการด้วย เช่น ด้านการกีฬา เพราะก็มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเหมือนกัน อย่างการท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมงานแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือเมืองท่องเที่ยว ทั้งวังमारธอน บันจักยาน หรือกีฬาสาธิตแอดเวนเจอร์

ส่วนหากจะลดความซ้ำซ้อนก็ต้องแยกทุกเรื่องออกจากกันทั้งหมด อย่างการแยกด้านกีฬาออกมาเป็นเอกเทศ อีกทั้งในแง่การบูรณาการงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน ทางรัฐบาลก็มีเครื่องมืออย่างแผนงานบูรณาการอยู่ ซึ่งมีงบประมาณแบบบูรณาการที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ.2561 แล้วด้วย โดยมีทั้งระบบตัวชี้วัด และกำหนดความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างหลายกระทรวง

ขณะที่กรณีการแยกตั้งกระทรวงกีฬา รัฐบาลให้เหตุผลว่า การกีฬาเป็นภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่ควรมีหน่วยงานระดับกระทรวงรับผิดชอบโดยตรง ทว่า คำถามคือ ที่ผ่านมานี้ทำไมประเทศไทยนี้ไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนนโยบายด้านกีฬา มีหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นๆ ทำงานอยู่แล้ว ซึ่งถ้าปัญหาไม่ได้อยู่ที่เรื่องไม่มีเจ้าภาพ การแยกภารกิจด้านกีฬาออกมาตั้งเป็นกระทรวงเดียวๆ ก็น่าจะตอบใจนักการเมืองที่จะมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้มากกว่าปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติของส่วนราชการใช่หรือไม่

ดังนั้น ถ้ารัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานจริง เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกันเป็น กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และกีฬา เพราะจะทำให้ส่วนราชการระดับกระทรวงลดจำนวนลง ซึ่งเป็นผลดีกับประเทศในระยะยาว เพิ่มความคุ้มค่าของงบประมาณแผ่นดิน และเป็นไปตามหลักการจำกัดบทบาทภาครัฐลงด้วย โดยให้รัฐเปลี่ยนหน้าที่เป็นผู้กำกับ ดูแล วางระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์แทน และอาจตั้งหน่วยงานลักษณะองค์การมหาชน ซึ่งมีความยืดหยุ่น และเฉพาะเจาะจง ตลอดจนความเชี่ยวชาญมากกว่า มาทำหน้าที่แทน หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ถ้ายโอนงานลงไปยังท้องถิ่นมากขึ้น ทั้งด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และกีฬา และนำเงินลงไปอุดหนุน เพราะกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

“ต้องมีการวิจัยที่บอกให้ได้ว่า โครงสร้างเดิมทำให้นโยบายการท่องเที่ยว กีฬา และวัฒนธรรมไปต่อไม่ได้ได้อย่างไร และปัญหาอยู่ตรงไหน หรือถ้าที่ผ่านมา มันสะท้อนว่าแผนงานบูรณาการไม่ได้บูรณาการจริง แม้ชื่อว่าการบูรณาการ แต่ในทางปฏิบัติต่างคนต่างทำ หากมีข้อพิสูจน์แบบนี้ ก็ดีเลย จะได้รู้ว่า งบประมาณแบบบูรณาการที่แยกจากงบตามภารกิจสุดท้ายแล้วใช้ไม่ได้ผล กระทรวงการคลังก็จะได้กลับไปปรับปรุง แต่ถ้าเป็นเรื่องความต้องการทางการเมือง ก็ต้องให้อภิปรายและตรวจสอบกัน หรือเอาเข้าจริงแล้วโครงสร้างและระบบบริหารของกระทรวงเดิมทำงานได้อยู่แล้ว แต่เป็นเรื่องฝีมือของผู้บริหารฝ่ายเมืองที่มากุมกระทรวงมากกว่า” ศศ.ดร.ชาย กล่าว

This entry was posted in [การเมือง_](#), [แนวทาง](#) and tagged [2569\(2026\)](#), [การเมือง](#), [แนวทาง](#), [naewna](#), [politic](#) by [SoClaimon](#). Bookmark the [permalink](#) [\[https://sootinclaimon.com/2026/07/18/%e0%b8%99%e0%b8%b1%e0%b8%81%e0%b8%a7%e0%b8%b4%e0%b8%8a%e0%b8%b2%e0%b8%81%e0%b8%b%e0%b8%a1%e0%b8%98-%e0%b8%95%e0%b8%b1%e0%b9%89%e0%b8%87%e0%b8%84%e0%b8%b3%e0%b8%96%e0%b8%b2%e0%b8%a1/\]](https://sootinclaimon.com/2026/07/18/%e0%b8%99%e0%b8%b1%e0%b8%81%e0%b8%a7%e0%b8%b4%e0%b8%8a%e0%b8%b2%e0%b8%81%e0%b8%b%e0%b8%a1%e0%b8%98-%e0%b8%95%e0%b8%b1%e0%b9%89%e0%b8%87%e0%b8%84%e0%b8%b3%e0%b8%96%e0%b8%b2%e0%b8%a1/) .

AA

อัปเดตล่าสุดเมื่อ 09:29 น.

ค้นหา

search

นักวิชาการตั้งคำถามทำไมไม่รวม 'วัฒนธรรม-ท่องเที่ยว-กีฬา' เป็นกระทรวงเดียว

ประชาไท / ข่าว / การเมือง / สังคม / วัฒนธรรม / คุณภาพชีวิต / กีฬา

เผยแพร่เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2569

37
Shares

นักวิชาการวัฒนธรรมเสนอตั้ง "กระทรวงวัฒนธรรม-ท่องเที่ยว-กีฬา" แทน "กระทรวงการท่องเที่ยว"

ค่าในการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างไร พร้อมตั้งคำถาม เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกัน ช่วยลดจำนวนกระทรวง ส่งผลดีประเทศระยะยาว

18 กรกฎาคม 2569 ผศ. ดร.ชาย ไซยชิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า การที่รัฐบาลกำลังเดินหน้าควบรวมกระทรวง

วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และแยกกระทรวงกีฬาออกมาโดยเฉพาะ ซึ่งเมื่อวันที่ 14 ก.ค. 2569 คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพิ่งมีมติเห็นชอบไปนั้น ถือเป็นการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการระดับกระทรวงขนาดใหญ่ การตัดสินใจจึงควรวางอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะการชี้ให้เห็นปัญหาทางการบริหารของโครงสร้างส่วนราชการเดิม และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เพียงการให้เหตุผลในเชิงหลักการเท่านั้น เพราะจะทำให้กระทรวงหนึ่งมีขอบเขตของอำนาจที่จะดูแลงาน การบริหารงบประมาณ และกำลังคน กว้างขึ้น และอีกกระทรวงหนึ่งเล็กลงแต่ก็จะทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจด้านเดียวโดยเฉพาะ

ทั้งนี้ จากที่โฆษกรัฐบาลชี้แจงว่า การปรับปรุงดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเกิดความคุ้มค่าในการดำเนินภารกิจของรัฐ ซึ่งแม้ทางรัฐบาลจะบอกว่าการปรับปรุงครั้งนี้ไม่มีการเพิ่มจำนวนตำแหน่ง อัตรากำลัง และงบประมาณในภาพรวมก็ตาม แต่ในอนาคตไม่มีอะไรรับประกันว่าจะไม่มีการเพิ่มหน่วยงาน โดยเฉพาะเมื่อกระทรวงกีฬากลายเป็นกระทรวงที่มีส่วนราชการระดับกรมเหลือเพียง 3 หน่วยงาน แต่รัฐบาลต้องการให้เป็นส่วนราชการระดับกระทรวงที่รับผิดชอบภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมกีฬาโดยตรง

ฉะนั้น วันข้างหน้าก็ต้องมีการเสนอตั้งหน่วยงานใหม่ หรือเพิ่มงานใหม่เข้ามา เมื่อนั้นก็ต้องเพิ่มบุคลากรตามมา ซึ่งสุดท้ายจะกลายเป็นสวนทางกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลง ยุบเลิกภารกิจที่ไม่จำเป็น และถ่ายโอนภารกิจให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ และควบคุมภาระทางงบประมาณจากระบบราชการที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

“ถึงไม่เพิ่มวันนี้ แต่วันหน้าอาจมีการเสนอ พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ เพื่อยกระดับงานบางอย่าง นำมารวมกับอีกงานหนึ่ง แล้วตั้งเป็นกรมขึ้นมา เมื่อเป็นส่วนราชการระดับกรม มันก็คืออาณาจักรอีกแห่งหนึ่ง ที่พูดแบบนี้ เพราะถ้าย้อนกลับไปดู พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กว่า 10 ฉบับ ตั้งแต่ประมาณปี 2550 เป็นต้นมา จะเห็นว่าเต็มไปด้วยการทำแบบนี้ หรือต่อให้ไม่เพิ่มอัตรากำลังข้าราชการ ก็สามารถเพิ่มบุคลากรประเภทอื่นที่เป็นลูกจ้างของภาครัฐ หรือเอาเงินไปจัดซื้อจัดจ้างให้เอกชนทำงานแทนจำนวนมากได้” ผศ. ดร.ชาย กล่าว

ผศ. ดร.ชาย กล่าวว่า ที่สำคัญสิ่งที่รัฐบาลเปิดเผยเกี่ยวกับเหตุผลของการควบรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว พร้อมกับแยกกระทรวงกีฬา ดูจะเป็นเหตุผลความจำเป็นทางการเมืองมากกว่าความจำเป็นในการบริหาร กล่าวคือ ไม่มีการชี้ให้เห็นว่าการ

บริหารงานภายใต้โครงสร้างของกระทรวงเดิมติดปัญหาเชิงโครงสร้างส่วนไหน และถ้าที่ผ่านมาผลงานของรัฐบาลในนโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศยังไม่น่าพอใจ ก็ควรอธิบายให้ได้ว่าการจัดโครงสร้างส่วนราชการที่เป็นอยู่เดิมเป็นอุปสรรคทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติยังไม่บรรลุเป้าหมายอย่างไร

นักวิชาการธรรมศาสตร์ กล่าวต่อไปว่า เพราะเรื่องการรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เหตุผลหลักที่รัฐบาลสื่อสาร คือการทำให้การบริหารจัดการมีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบูรณาการ ซึ่งดูจะขัดแย้งในตัวเอง เพราะถ้าจะให้เป็นเอกภาพก็ต้องรวมภารกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาบูรณาการด้วย เช่น ด้านการกีฬา เพราะก็มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเหมือนกัน อย่างการท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมงานแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือเมืองท่องเที่ยว ทั้งวังमारathon ปั่นจักรยาน หรือกีฬาสายแอดเวนเจอร์

ส่วนหากจะลดความซ้ำซ้อนก็ต้องแยกทุกเรื่องออกจากกันทั้งหมด อย่างการแยกด้านกีฬาออกมาเป็นเอกเทศ อีกทั้งในแง่การบูรณาการงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน ทางรัฐบาลก็มีเครื่องมืออย่างแผนงานบูรณาการอยู่ ซึ่งมีงบประมาณแบบบูรณาการที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 แล้วด้วย โดยมีทั้งระบบตัวชี้วัด และกำหนดความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างหลายกระทรวง

ขณะที่กรณีการแยกตั้งกระทรวงกีฬา รัฐบาลให้เหตุผลว่า การกีฬาเป็นภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่ควรมีหน่วยงานระดับกระทรวงรับผิดชอบโดยตรง ทว่า คำถามคือ ที่ผ่านมามีหน่วยงานระดับกรม และหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นๆ ทำงานอยู่แล้ว ซึ่งถ้าปัญหาไม่ได้อยู่ที่เรื่องไม่มีเจ้าภาพ การแยกภารกิจด้านกีฬาออกมาตั้งเป็นกระทรวงเดียวๆ ก็น่าจะตอบโจทย์นักการเมืองที่จะมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้มากกว่าปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติของส่วนราชการใช่หรือไม่

ดังนั้น ถ้ารัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานจริง เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกันเป็น กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และกีฬา เพราะจะทำให้ส่วนราชการระดับกระทรวงลดจำนวนลง ซึ่งเป็นผลดีกับประเทศในระยะยาว เพิ่มความคุ้มค่าของงบประมาณแผ่นดิน และเป็นไปตามหลักการจำกัดบทบาทภาครัฐลงด้วย โดยให้รัฐเปลี่ยนหน้าที่เป็นผู้กำกับ ดูแล วางระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์แทน และอาจตั้งหน่วยงานลักษณะองค์การมหาชน ซึ่งมีความยืดหยุ่น และเฉพาเจาะจง ลดความเชื่องช้ามากกว่า มาทำหน้าที่แทน หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ถ้ายโอนงานลงไปยังท้องถิ่นมากขึ้น

ทั้งด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และกีฬา และนำเงินลงไปอุดหนุน เพราะกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

“ต้องมียานวิจัยที่บอกให้ได้ว่า โครงสร้างเดิมทำให้นโยบายการท่องเที่ยว กีฬา และ วัฒนธรรมไปต่อไม่ได้อย่างไร และปัญหาอยู่ตรงไหน หรือถ้าที่ผ่านมา มันสะท้อนว่าแผนงานบูรณาการไม่ได้บูรณาการจริง มีแต่ชื่อว่าบูรณาการ แต่ในทางปฏิบัติต่างคนต่างทำ หากมีข้อพิสูจน์แบบนี้ ก็ดีเลย จะได้รู้ว่า งบประมาณแบบบูรณาการที่แยกจากงบตามภารกิจ สุดท้ายแล้วใช้ไม่ได้ผล กระทรวงการคลังก็จะได้กลับไปปรับปรุง แต่ถ้าเป็นเรื่องความต้องการทางการเมือง ก็ต้องให้อภิปรายและตรวจสอบกัน หรือเอาเข้าจริงแล้วโครงสร้างและระบบบริหารของกระทรวงเดิมทำงานได้อยู่แล้ว แต่เป็นเรื่องฝีมือของผู้บริหารฝ่ายการเมืองที่มากุมกระทรวงมากกว่า” ผศ. ดร.ชาย กล่าว

ข่าว	การเมือง	สังคม	วัฒนธรรม	คุณภาพชีวิต	กีฬา
กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว			กระทรวงกีฬา		

ร่วมบริจาคเงิน สนับสนุน ประชาไท

โอนเงิน กรุงไทย 091-0-10432-8 "มูลนิธิสื่อเพื่อการศึกษาของชุมชน FCEM" หรือ โอนผ่าน PayPal / บัตรเครดิต (รายงานยอดบริจาคสนับสนุน)

ติดตามประชาไท ได้ทุกช่องทาง

Male

Play

หน้าแรก / ธุรกิจ

นักวิชาการมร.-อดีตสทช.ชี้ 'สรณ' ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่

Male

Play

หน้า
แรก

ธุรกิจ

การเมือง

Smart
CitySmart
LifeSmart
SMEAI
Today

กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ลงมติเป็นเอกฉันท์ 4 ต่อ 0 พ้นรองฯ นพ.สรณ บุญใบชัยพฤกษ์ มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 (2) แห่ง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. 2553 ส่งผลให้ประเด็น ประธาน กสทช. พ้นตำแหน่ง กลายเป็นที่จับตาของสังคมทันที โดยสภาองค์กรของผู้บริโภคได้เปิดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์นี้อย่างเจาะลึกเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2569 ที่ผ่านมา

"สุภิญญา" จี้ "นพ.สรณ บุญใบชัยพฤกษ์" โชว์สปิริตลาออก ปลดล็อกองค์กร

น.ส.สุภิญญา กลางณรงค์ ประธานคณะอนุกรรมการด้านการสื่อสารฯ สภาองค์กรของผู้บริโภค และอดีตกรรมการ กสทช. ให้มุมมองว่า แม้ในทางพหุนัยสังคมจะมองว่า นพ.สรณ ขาดคุณสมบัติ กสทช. ไปแล้วตั้งแต่วันที่กรรมการสรรหามีคำวินิจฉัย แต่ในทางนิตินัย การพ้นจากตำแหน่งอย่างสมบูรณ์ต้องผ่านกระบวนการที่นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเกล้าฯ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาอีกครั้ง

น.ส.สุภิญญา ยกกรณีศึกษาของตนเองในอดีตมาเทียบเคียง โดยระบุว่าเมื่อครั้งเผชิญปัญหาคุณสมบัติจากคดีทางการเมือง เธอตัดสินใจแสดงเจตจำนงยุติการปฏิบัติหน้าที่ทันทีในบ่ายวันที่ศาลมีคำตัดสิน พร้อมคืนรถประจำตำแหน่งและส่งหนังสือชี้แจงเลขาธิการ กสทช. เพื่อป้องกันความยุ่งยากในการบริหารงานขององค์กร

Male

Play

"อุตสาหกรรมโทรคมนาคมทั้งหมดฝากความหวังไว้กับคนเพียงคนเดียว หากท่านต้องการไปฟ้องร้องต่อศาลปกครองก็ถือเป็นสิทธิ แต่ท่านควรยุติการปฏิบัติหน้าที่ก่อน เพื่อป้องกันผลกระทบทั้งต่อองค์กรและต่อตัวท่านเอง" น.ส.สุภิญญา กล้าวัย้า พร้อมระบุว่า บอร์ด กสทช. 6 คนที่เหลือสามารถเดินทางประชุมและเลือกประธานชั่วคราวเพื่อขับเคลื่อนงานต่อได้ทันที

นักกฎหมายชี้ชะตา ประธาน กสทช. พ้นตำแหน่ง เหมือนมะม่วงรอสอย

ทางด้าน รศ.ดร.ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อธิบายบริบททางกฎหมายอย่างชัดเจนว่า ประเด็นนี้ "จบแล้ว" และไม่มีช่องทางให้ต่อสู้ทางกฎหมายอีกต่อไป โดยอ้างอิงจากกฎหมาย 4 มาตราหลัก ได้แก่

- มาตรา 8 (2): กรรมการ กสทช. ต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานรัฐ ซึ่งการที่ นพ.สรณ รับค่าตอบแทนรายชั่วโมงในฐานะแพทย์ ถือว่ามีสถานะเป็นลูกจ้างอย่างชัดเจน
- มาตรา 18: ผู้มีลักษณะต้องห้ามต้องลาออกและแสดงหลักฐานต่อประธานวุฒิสภา ภายในเวลาที่กำหนด (10 ม.ค. 2564) แต่ นพ.สรณ ยังคงสถานะลูกจ้างจนถึง 12 เม.ย. 2564 จึงถือว่าสละสิทธิ์ก่อนรับตำแหน่ง
- มาตรา 20 (5): หากฝ่าฝืนมาตรา 8 ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง โดยกระบวนการสมบูรณ์เมื่อมีพระบรมราชโองการ

Male

Play

รศ.ดร.ปริญญญา เปรียบเทียบสถานะของ นพ.สรณ ในขณะนี้ว่า "เหมือนมะม่วงรอสุก" เพราะองค์ประกอบทางกฎหมายครบถ้วนแล้ว รอเพียงกระบวนการทางเอกสารเท่านั้น

จับตานายกฯ หากละเว้นข้อผิด มาตรา 157

รศ.ดร.ปริญญญา เน้นย้ำถึงขั้นตอนต่อไปว่า คณะกรรมการสรรหาต้องส่งหนังสือแจ้งมติไปยังนายกรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการ หากนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้วเพิกเฉย ไม่ยอมดำเนินการทูลเกล้าฯ อาจเข้าข่ายละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 157 กันที ซึ่งกรณีนี้แตกต่างจากคดีของอดีตนายกฯ เศรษฐา ทวีสิน ที่เป็นเรื่องมาตรฐานจริยธรรม ซึ่งต้องรอศาลรัฐธรรมนูญตีความ แต่กรณีของ นพ.สรณ เป็นการห้ามมิให้ดำเนินการเป็นลูกจ้างตามกฎหมายที่เขียนไว้ชัดเจน

วิกฤตสืบเนื่อง: มติบอร์ด 4 ปีส่อโมฆะ?

นอกจากเรื่องของเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ที่อาจต้องเรียกคืนแล้ว รศ.ดร.ปริญญญา ยังแสดงความกังวลถึง "เผือกร้อน" ขึ้นใหญ่ นั่นคือบรรดามติต่างๆ ที่บอร์ด กสทช. ลงมติไปตลอด 4 ปีที่ผ่านมา หากผลทางกฎหมายชี้ว่า ประธาน กสทช. พ้นตำแหน่งโดยมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่ต้น มติทั้งหมดที่ นพ.สรณ เคยร่วมโหวตจะต้องถูกนำมาพิจารณาหักคะแนนเสียงออกเสมือนว่าไม่เคยเกิดขึ้น ซึ่งจะสร้างแรงกระเพื่อมอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมโทรคมนาคม หากมติเหล่านั้นมีผลบังคับใช้และกระทบต่อบุคคลภายนอกไปแล้วเรียบร้อย

กระแส (https://www.tcijthai.com/news/2026/7/current/15198)

ปัญหา 'นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ' ทำไทยเสียโอกาส ศก.กว่า 3 แสนล้าน เสนอรัฐยกเครื่องเรือนจำ เน้นฟื้นฟู-ดูแล

กองบรรณาธิการ TCIJ 18 ก.ค. 2569 | อ่านแล้ว 252 ครั้ง

ม.ธรรมศาสตร์ จัดเสวนาตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ที่ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะ “สังคมเหลื่อมล้ำ – ความไม่รู้กฎหมาย – ระบบการดูแลที่ไม่มีประสิทธิภาพ” เผย 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐเปลี่ยนนโยบายจากควบคุมเป็นฟื้นฟู ชุมมาตรการดูแลกลุ่มเปราะบางเฉพาะบุคคล พร้อมเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน สร้างระบบติดตามหลังพ้นโทษ

เมื่อวันที่ 17 ก.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพ้นคุก หน้าพังกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก !? เมื่อ ‘คุก’ ใกล้ตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 300,000 คน สามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสสูงที่ผู้ต้องขังอาจทำไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ ทำให้ไม่สามารถหาเงินมาจ่ายค่าประกันการปล่อยชั่วคราว หรือการเข้าถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวกีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียต คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าว ว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ได้แก่ 1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแลและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต

2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาสภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม 3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ 4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความไม่รู้กฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อวีโรงแรงด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่รู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้ อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้ปัญหามีทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาคับด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกกักโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากกระบวนการเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลาชนานานิน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามีความสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กับกลุ่มต่างๆ ในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร.อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของวัณโรค ที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก ซึ่งวัณโรคส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลสุขภาพของผู้ต้องขังได้บางส่วน

> อ่านเพิ่มเติม

ผศ.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมามีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิสาหกิจเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

ร่วมเป็นแฟนเพจเฟซบุ๊กกับ TCJF ออนไลน์

www.facebook.com/tcijthai (<http://www.facebook.com/tcijthai>)

<https://www.dailynews.co.th>[ข่าว\(/news/\)](#) > [ทั่วไทย](https://www.dailynews.co.th/news/news_group/regional/) (https://www.dailynews.co.th/news/news_group/regional/)

18 ก.ค. 2569 • 10:29 น.

ปัญหาวิกฤตการณ์-ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสเศรษฐกิจกว่า 3 แสนล้าน

ม.ธรรมศาสตร์ จัดเสวนาตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ชี้ ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะ “สังคมเหลื่อมล้ำ – ความไม่รู้กฎหมาย – ระบบการดูแลที่ไม่มีประสิทธิภาพ” เผย 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐเปลี่ยนนโยบายจากควบคุมเป็นฟื้นฟู ชุมมาตรการดูแลกลุ่มเปราะบางเฉพาะบุคคล พร้อมเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน สร้างระบบติดตามหลังพ้นโทษ

<https://social->
[plugins.line.me/lineit/share?](https://social-plugins.line.me/lineit/share?)
[url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F6](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F6)

เมื่อวันที่ 17 ก.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพ้นผิด หน้าพึงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผิด!? เมื่อ ‘คุก’ ไกลตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักให้ผู้คนที่เปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทยมีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้น้อยจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกัน หรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก

และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าว ว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแล และฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต
2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหাসุขาภพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม

3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น

4. รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ่นพิษช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของกฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อวิโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะรู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำความผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้ อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้ปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลาชนานาวิณ คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามีความสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆ ในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร.อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอต่อการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ซึ่งไทยยังทำได้ไม่ค่อยดีนัก ซึ่งโรคโควิด-19 ส่วนใหญ่พบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

ผศ.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมา มีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรบางอย่าง ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงความร่วมมือจากภาคเอกชนเข้ามาช่วยกันดูแลสังคมไทยให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำ (ซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมไทยให้ความสำคัญ)

(<https://trk.mikanutra.com/base.php>)

มากิน

ถ้าคุณอายุเกิน 45 แล้วเริ่มโทรมเร็ว อย่าเลื่อนผ่าน

Mikanutra

อ่านต่อ

(<https://trk.mikanutra.com/base.php>)

รัฐเดินหน้าแยก'ก.ท่องเที่ยว'จาก'กีฬา' "นักวิชาการ มธ." ตั้งคำถามความคุ้มค่า!

📅 18 กรกฎาคม 2569

นักวิชาการธรรมศาสตร์ ชี้ ยุบรวม "กระทรวงวัฒนธรรม-ท่องเที่ยว" แยก "กระทรวงกีฬา" รัฐบาลต้องตอบให้ชัด ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ภารกิจรัฐ-เพิ่มประสิทธิภาพ-ความคุ้มค่าในการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างไร พร้อมตั้งคำถาม เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกัน ช่วยลดจำนวนกระทรวง ส่งผลดีประเทศระยะยาว

ผศ. ดร.ชาย ไชยชิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า การที่รัฐบาลกำลังเดินหน้าควมรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และแยกกระทรวงกีฬาออกมาโดยเฉพาะ ซึ่งเมื่อวันที่ 14 ก.ค.69 คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพิ่งมีมติเห็นชอบไปนั้น ถือเป็นการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการระดับกระทรวงขนานใหญ่ การตัดสินใจจึงควรวางอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะการชี้ให้เห็นปัญหาทางการบริหารของโครงสร้างส่วนราชการเดิม และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เพียงการให้เหตุผลในเชิงหลักการเท่านั้น เพราะจะทำให้กระทรวงหนึ่งมีขอบเขตของอำนาจที่จะดูแลงานการบริหารงบประมาณ และกำลังคนกว้างขึ้น และอีกกระทรวงหนึ่งเล็กลงแต่ก็จะทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจด้านเดียวโดยเฉพาะ

🏠 กลับหน้าหลัก

ทั้งนี้ จากที่โฆษกรัฐบาลชี้แจงว่า การปรับปรุงดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเกิดความคุ้มค่าในการดำเนินการของรัฐ ซึ่งแม้ทางรัฐบาลจะบอกว่าการปรับปรุงครั้งนี้ไม่มีการเพิ่มจำนวนตำแหน่ง อัตราค่าจ้าง และงบประมาณในภาพรวมก็ตาม แต่ในอนาคตไม่มีอะไรรับประกันว่าจะไม่มีการเพิ่มหน่วยงาน โดยเฉพาะเมื่อกระทรวงกีฬากลายเป็นกระทรวงที่มีส่วนราชการระดับกรมเหลือเพียง 3 หน่วยงาน แต่รัฐบาลต้องการให้เป็นส่วนราชการระดับกระทรวงที่รับผิดชอบภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สุขภาพ คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมกีฬาโดยตรง

ฉะนั้น วันข้างหน้าก็ต้องมีการเสนอดังหน่วยงานใหม่ หรือเพิ่มงานใหม่เข้ามา เมื่อนั้นก็ต้องเพิ่มบุคลากรตามมา ซึ่งสุดท้ายจะกลายเป็นสวนทางกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลง ยุบเลิกภารกิจที่ไม่จำเป็น และถ่ายโอนภารกิจให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ และควบคุมภาระทางงบประมาณจากระบบราชการที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

"ถึงไม่เพิ่มวันนี้ แต่วันหน้าอาจมีการเสนอ พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ เพื่อยกระดับงานบางอย่าง นำมารวมกับอีกงานหนึ่ง แล้วตั้งเป็นกรมขึ้นมา เมื่อเป็นส่วนราชการระดับกรม มันก็คืออาณาจักรอีกแห่งหนึ่ง ที่พูดแบบนี้ เพราะถ้าย้อนกลับไปดู พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กว่า 10 ฉบับ ตั้งแต่ประมาณปี 2550 เป็นต้นมา จะเห็นว่าเต็มไปด้วยการทำแบบนี้ หรือต่อให้ไม่เพิ่มอัตราค่าจ้างข้าราชการ ก็สามารถเพิ่มบุคลากรประเภทอื่นที่เป็นลูกจ้างของภาครัฐ หรือเอาเงินไปจัดซื้อจัดจ้างให้เอกชนทำงานแทนจำนวนมากได้" ผศ. ดร.ชาย กล่าว

ผศ. ดร.ชาย กล่าวว่า ที่สำคัญสิ่งที่รัฐบาลเปิดเผยเกี่ยวกับเหตุผลของการควบรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว พร้อมกับแยกกระทรวงกีฬา ดูจะเป็นเหตุผลความจำเป็นทางการเมืองมากกว่าความจำเป็นในการบริหาร กล่าวคือ ไม่มีการชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานภายใต้โครงสร้างของกระทรวงเดิมติดปัญหาเชิงโครงสร้างส่วนไหน และถ้าที่ผ่านมาผลงานของรัฐบาลในนโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศยังไม่น่าพอใจ ก็ควรอธิบายให้ได้ว่าการจัด

โครงสร้างส่วนราชการที่เป็นอยู่เดิมเป็นอุปสรรคทำให้การนโยบายนโยบายไปปฏิบัติยังไม่บรรลุเป้าหมายอย่างไร

นักวิชาการธรรมศาสตร์ กล่าวต่อไปว่า เพราะเรื่องการรวมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เหตุผลหลักที่รัฐบาลสื่อสาร คือการทำให้การบริหารจัดการมีความเป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบูรณาการ ซึ่งดูจะขัดแย้งในตัวเอง เพราะถ้าจะให้เป็นเอกภาพก็ต้องรวมภารกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามานบูรณาการด้วย เช่น ด้านการกีฬา เพราะก็มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเหมือนกัน อย่างการท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมงานแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือเมืองท่องเที่ยว ทั้งวิ่งมาราธอน ปั่นจักรยาน หรือกีฬาสายแอดเวนเจอร์

ส่วนหากจะลดความซ้ำซ้อนก็ต้องแยกทุกเรื่องออกจากกันทั้งหมด อย่างการแยกด้านกีฬาออกมาเป็นเอกเทศ อีกทั้งในแง่การบูรณาการงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน ทางรัฐบาลก็มีเครื่องมืออย่างแผนงานบูรณาการอยู่ ซึ่งมีงบประมาณแบบบูรณาการที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 แล้วด้วย โดยมีทั้งระบบตัวชี้วัด และกำหนดความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างหลายกระทรวง

ขณะที่กรณีการแยกตั้งกระทรวงกีฬา รัฐบาลให้เหตุผลว่า การกีฬาเป็นภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ที่ควร มีหน่วยงานระดับกระทรวงรับผิดชอบโดยตรง ทว่า คำถามคือ ที่ผ่านมานี้ไม่ว่าประเทศนี้ไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนนโยบายด้านกีฬา มีหน่วยงานระดับกรมและหน่วยงานของรัฐบาลแบบอื่นๆ ทำงานอยู่แล้ว ซึ่งถ้าปัญหาไม่ได้อยู่ที่เรื่องไม่มีเจ้าภาพ การแยกภารกิจด้านกีฬาออกมาตั้งเป็นกระทรวงเดี่ยวๆ ก็น่าจะตอบโจทย์นักการเมืองที่จะมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้มากกว่าปัญหาการนโยบายนโยบายไปปฏิบัติของส่วนราชการใช่หรือไม่

ดังนั้น ถ้ารัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานจริง เหตุใดไม่รวม 3 ส่วนเป็นกระทรวงเดียวกันเป็น กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และกีฬา เพราะจะทำให้ส่วนราชการระดับกระทรวงลดจำนวนลง ซึ่งเป็นผลดีกับประเทศในระยะยาว เพิ่มความคุ้มค่าของงบประมาณแผ่นดิน และเป็นไปตามหลักการจำกัดบทบาทภาครัฐลงด้วย โดยให้รัฐเปลี่ยนหน้าที่เป็นผู้กำกับ ดูแล วางระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์แทน และอาจตั้งหน่วยงานลักษณะองค์การมหาชน ซึ่งมีความยืดหยุ่น และเฉพาะเจาะจง ตลอดความเชี่ยวชาญมากกว่ามาทำหน้าที่แทน หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ถ้ายโอนงานลงไปยังท้องถิ่นมากขึ้น ทั้งด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และกีฬา และนำเงินลงไปอุดหนุน เพราะกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

"ต้องมียานวิจัยที่บอกให้ได้ว่า โครงสร้างเดิมทำให้นโยบายการท่องเที่ยว กีฬา และวัฒนธรรมไปต่อไม่ได้อย่างไร และปัญหาอยู่ตรงไหน หรือถ้าที่ผ่านมานั้นสะท้อนว่าแผนงานบูรณาการไม่ได้บูรณาการจริง มีแต่ชื่อว่าการบูรณาการ แต่ในทางปฏิบัติต่างคนต่างทำ หากมีข้อพิสูจน์แบบนี้ ก็ดีเลย จะได้ว่า งบประมาณแบบบูรณาการที่แยกจากงบตามภารกิจ สุดท้ายแล้วใช้ไม่ได้ผล กระทรวงการคลังก็จะได้กลับไปปรับปรุง แต่ถ้าเป็นเรื่องความต้องการทางการเมือง ก็ต้องให้อภิปรายและตรวจสอบกัน หรือเอาเข้าจริงแล้วโครงสร้างและระบบบริหารของกระทรวงเดิมทำงานได้อยู่แล้ว แต่เป็นเรื่องฝีมือของผู้บริหารฝ่ายการเมืองที่มาคุมกระทรวงมากกว่า" ผศ. ดร.ชาย กล่าว

<https://www.dailynews.co.th> ข่าว(/news/) > เศรษฐกิจ (https://www.dailynews.co.th/news/news_group/economic/)

18 ก.ค. 2569 • 11:25 น.

เอสซีจี ปั่นคนรุ่นใหม่รับโลกธุรกิจยุค AI ชูโจทย์จริงบุกตลาดจีน

เอสซีจี จับมือ ม.ธรรมศาสตร์ ดึงโจทย์ขยายตลาดจีน-ห่วงโซ่อุปทานจริง พัฒนากักตุนคนรุ่นใหม่รับการ
แข่งขันธุรกิจโลก ตามแนวคิด 'องค์กรแห่งโอกาส'

<https://social->[plugins.line.me/lineit/share?](https://social-plugins.line.me/lineit/share?)[url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F6036987/](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F6036987/)

เอสซีจี ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดึงโจทย์ธุรกิจจริงด้านการขยายตลาดจีน การจัดหาวัตถุดิบ
และการพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน มาใช้พัฒนาทักษะคนรุ่นใหม่ในโครงการ **'Possibilities Space for
Young Talent Program 2026'** ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพตัวเอง เตรียมความ

พร้อมรับการแข่งขันของโลกธุรกิจในอนาคต โดยมีนักศึกษา 12 ทีมร่วมพัฒนาแผนธุรกิจ ก่อน 4 ทีม
คว้ารางวัลจากการนำเสนอแผนธุรกิจ

‘ธรรมศักดิ์ เศรษฐอุดม’ กรรมการผู้จัดการใหญ่ เอสซีจี กล่าวว่า โลกธุรกิจกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีและการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้น ภาคธุรกิจจึงต้องการบุคลากรที่พร้อมเรียนรู้ ปรับตัวได้เร็ว และนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในการทำงานจริง โดยการเรียนรู้ผ่านโจทย์ธุรกิจจริงร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการทำงานและพร้อมก้าวสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น

ประเทศจีนเป็นหนึ่งในตลาดยุทธศาสตร์ของเอสซีจี ทั้งด้านนวัตกรรม การลงทุน และห่วงโซ่อุปทานระดับโลก การนำประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจีนมาเป็นโจทย์ในโครงการ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์ตลาด เรียนรู้การแข่งขันทางธุรกิจ และมองเห็นโอกาสในการต่อยอดสู่การทำงานจริงในอนาคต

ทักษะแห่งอนาคต

ธรรมศักดิ์กล่าวต่อไปว่า ช่วง 5-10 ปีข้างหน้า โลกการทำงานจะเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากการเข้าสู่ยุค Physical AI โดยบางสายงานอาจใช้กำลังคนน้อยลง จากเดิมที่มีพนักงาน 100 ตำแหน่ง อาจเหลือเพียง 10 ตำแหน่งในบางโรงงาน ทำให้การพัฒนาทักษะใหม่กลายเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต

ทักษะที่ภาคธุรกิจต้องการมากขึ้น ได้แก่ ความสามารถด้านภาษาจีน การใช้เอไอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และความสามารถในการเปลี่ยนแนวคิดให้เกิดผลลัพธ์ทางธุรกิจ ขณะเดียวกัน รูปแบบการเรียนรู้ก็ต้องเปลี่ยนจากการจดจำความรู้ ไปสู่การลงมือปฏิบัติและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตการทำงาน

ด้าน ‘เมธา ประภาวกุล’ ผู้อำนวยการสำนักงานการบุคคลกลาง เอสซีจี กล่าวว่า บริษัทให้ความสำคัญกับการให้โอกาสนักศึกษาได้เตรียมความพร้อมก่อนก้าวสู่โลกการทำงานจริงในอนาคตอันใกล้ โดยโครงการปีนี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาทั่วประเทศจากหลายสาขา ทั้งวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ และศิลปศาสตร์ ได้ทำงานร่วมกันผ่านโจทย์ธุรกิจจริงตลอดระยะเวลา 7 สัปดาห์

นอกจากโครงการนี้ เอสซีจียังมีอีกหลายโครงการที่สนับสนุนโอกาสการเรียนรู้ให้นักศึกษา อาทิ ล่าสุดร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของจีนในกลุ่ม C9 ในโครงการ China Excellence Internship เปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนเข้าฝึกงานทั้งในประเทศไทยและสาขาของเอสซีจีในจีน เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานในระดับนานาชาติ

เรียนจากธุรกิจจริง

ขณะที่ ‘รศ.ดร.ดำรงค์ อุดลยฤทธิกุล’ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า โครงการ Possibilities Space for Young Talent Program 2026 มุ่งให้นักศึกษาได้พัฒนาความคิดไปสู่การลงมือทำ ผ่านการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง โดยทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจ เพื่อพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งตลอดโครงการ นักศึกษาทั้ง 12 ทีมได้พัฒนาแผนธุรกิจจากโจทย์จริง 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาตลาดแร่ในจีน กลยุทธ์ขยายตลาดจีน การเชื่อมโยงธุรกิจจีนกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และการใช้เงินเป็นฐานจัดหาวัตถุดิบคุณภาพ ก่อนนำเสนอแนวคิดต่อคณะกรรมการภายในเวลา 6 นาที โดยสรุปข้อมูลเชิงลึก ความเป็นไปได้ทางธุรกิจ และแนวทางสร้างโอกาสทางการตลาด

สำหรับผลการแข่งขัน ทีม 9 ‘Q2P’ คว่ำรางวัลในโจทย์ Minerals China Market ขณะที่ทีม 3 ชนะโจทย์ China Market Entry & Expansion Strategy ทีม 10 ‘ชีวาชีวาย’ คว่ำรางวัลในโจทย์ China Globalization in Southeast Asia และทีม 8 ‘SCG SEASIA Industrial Ecosystem’ ชนะ

โจทย์ China as a High-Quality Sourcing Hub พร้อมคว้ารางวัล Best Pitching Award

มุมมองคนรุ่นใหม่

ตลอดโครงการ นักศึกษาทั้ง 12 ทีมได้พัฒนาแผนธุรกิจจากโจทย์จริง 4 ด้าน โดยตัวแทนนักศึกษาจากทีมที่ได้รับรางวัลกล่าวว่า กระบวนการทำงานช่วยให้เข้าใจบทบาทของเงินในฐานะพันธมิตรด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมากขึ้น พร้อมเรียนรู้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก การวางกลยุทธ์ และการตัดสินใจบนพื้นฐานของสถานการณ์ธุรกิจจริง นอกจากนี้ ทุกทีมยังนำเอาไอเดียวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำคำแนะนำเสนอ ควบคู่กับการตรวจสอบข้อมูลด้วยตนเอง และได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับนักศึกษาหลากหลายสาขา รวมถึงการลงพื้นที่จริง ซึ่งช่วยต่อยอดประสบการณ์สู่การทำงานในอนาคต

([https://social-](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F60299%2F50)

[plugins.line.me/lineit/share?](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F60299%2F50)

[url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F60299%2F50](https://social-plugins.line.me/lineit/share?url=https%3A%2F%2Fwww.dailynews.co.th%2Fnews%2F60299%2F50)

[h&utm_medium=referral&utm_content=ab_thumbnails-a_abp-mode:Below Article Thumbnails:abp-mode\)](https://toppoptoday.com/understanding-affordable-prefabricated-homes-with-solar-panels-119)

[h&utm_medium=referral&utm_content=ab_thumbnails-a_abp-mode:Below Article Thumbnails:abp-mode\)](https://toppoptoday.com/understanding-affordable-prefabricated-homes-with-solar-panels-119)

เรื่องที่คุณอาจสนใจ

(<https://toppoptoday.com/understanding-affordable-prefabricated-homes-with-solar-panels-119>)

บ้านสำเร็จรูป: ทางเลือกใหม่สำหรับการอยู่อาศัย

toppoptoday

อ่านเพิ่มเติม

(<https://toppoptoday.com/understanding-affordable-prefabricated-homes-with-solar-panels-119>)

(<https://toppoptoday.com/things-to-know-about-the-price-and-limitations-of-container-homes-in-thailand-690>)

บ้านตู้คอนเทนเนอร์จริงๆ ราคาเท่าไรใน ? ดูราคาและตัวเลือกปี 2026

toppoptoday

อ่านเพิ่มเติม